

ششمین همایش ملی سامانه های
سطوح آبگیر باران
بهمن ۱۳۹۶ دانشگاه آزاد اسلامی واحد
خمینی شهر

بررسی نقش رسانه، آموزش و ظرفیت سازی در مدیریت منابع آب و حفظ محیط زیست

مجید ریاحی سامانی^۱

* نویسنده مسئول: riahysamani@iaukhsh.ac.ir

چکیده

در این پژوهش به بررسی نقش رسانه، آموزش و ظرفیت سازی در مدیریت منابع آب و حفظ محیط زیست پرداخته شده و به منظور ظرفیت سازی و آموزش در حفظ منابع آب به بررسی نقش فرهنگ سازی و جلب مشارکت اجتماعی، آموزش های زیست محیطی و نقش انواع رسانه ها پرداخته است. فرهنگ سازی و مشارکت اجتماعی شرط لازم موفقیت کلیه برنامه های آموزشی بیان شده است. آموزش های حفظ آب و محیط زیست باید طیف وسیعی از جامعه را در برگیرد و برای هر طیف متناسب با شرایط آنها بر نامه آموزشی خاص خود ارائه شود. اهمیت رسانه نیز با توجه به تاثیر گذاری زیاد آن، صرفه جویی در زمان، آموزش سریع تر و پایدارتر مورد بررسی قرار گرفته است و رسانه های شنیداری، دیداری و نقش آنها در آموزش و حفظ محیط زیست مورد بررسی قرار گرفته و راه کارهایی ارائه شده است.

واژه های کلیدی

آموزش، رسانه، فرهنگ سازی، آب، محیط زیست

۱- مقدمه

جزئی جدایی ناپذیر زندگی ما هستند. آنچه که رسانه ها به عنوان اطلاعات به ما انتقال می دهند، به اشکال مختلف در نحوه زندگی، اندیشه و احساسات ما و حتی فرزندان ما تعیین کننده است. در این میان سیاست های رسانه ای نقش تعیین کننده ای در توسعه دارند [۶]. در چنین جامعه ای، وسایل نوین جمعی با تولید و توزیع مطلوب اطلاعات، نقش زیادی در بالا بردن آگاهی های گوناگون و ضروری به عهده می گیرند و جامعه را در نیل به تعالی و ترقی همه جاذبه یاری می کنند [۶]. گام اول ارتقای فرهنگ عمومی حفاظت از آب و محیط زیست نیازمند آموزش محیط زیست در همه سطوح محیط زیستی در جامعه می باشد. آموزش محیط زیست، بنیادی تریم شیوه در حفاظت محیط زیست بوده که هدف آن، یافتن مناسب ترین بهترین نظام و شیوه ارائه مطالب و نحوه فعالیت ها و اجرای ساختاری است [۷]. رسانه ها در کنار عواملی مانند خانواده، دوستان و مدرسه، می تواند نقش مهمی در جامعه پذیری و آموزش داشته باشد [۷]. امروزه با ورود فناوری های جدید در حوزه فناوری اطلاعات و ارتباطات روش های سنتی آموزش اعم از رسمی و غیر رسمی دستخوش تغییر گردیده و استفاده از آموزش الکترونیک با توجه به مزایایی که نسبت به آموزش سنتی دارد در زمینه آموزش سازمانی روز به روز در حال گسترش در سازمان های مختلف دولتی و خصوصی می باشد [۸-۹]. رسانه ها در فرآیند ارتباطی که با مخاطب برقرار می کنند چند نقش مهم بر عهده دارند که یکی از اصلی ترین آن ها وظیفه اطلاع رسانی و آگاهی بخشی است [۱۰].

۲- طرح مساله و بحث

در این پژوهش به بررسی نقش رسانه، آموزش و ظرفیت سازی در مدیریت منابع آب و حفظ محیط زیست پرداخته شده و به منظور ظرفیت سازی و آموزش در حفظ منابع آب

حفظ منابع آب و محیط زیست بدون همکاری و مشارکت همگان امکان پذیر نمی باشد. مشارکت اجتماعی یک داد و ستد اجتماعی دو سویه میان مردم بیان شده و زمانی محقق می گردد که بی تفاوتی و بی مسئولیتی جایش را به احساس وابستگی، هم سرنوشتی و مسئولیت بدهد [۱]. کشور ما نیاز به تلاش زیادی در زمینه آموزش حفظ آب و ایجاد نگرش مثبت زیست محیطی در شهروندان دارد [۲]. رسانه در لغت به معنی رساندن است و به آن دسته از وسایلی گفته می شود که انتقال دهنده فرهنگ ها و افکار عده ای باشد. رسانه تمدن های جدید به وجود آمده و مورد توجه است. اکنون آنچه که مصداق این تعریف است وسایلی همانند: روزنامه ها، مجلات، رادیو، تلویزیون، ماهواره، اینترنت، CD ها، ویدیو و ... می باشد [۳]. امروزه با افزایش آگاهی و دانش بر توانمندی افراد و استقلال آن ها در ارتباط با مسئولیت پذیری برای حفظ منابع آب نیز افزوده می شود. زمانی که افراد جامعه تشویق شوند و انگیزه درونی آنان در اثر آگاهی بیشتر افزوده شود. انعطاف پذیری آنان در زندگی و اجرای مقررات در زمینه حفاظت از منابع آب و در نتیجه کیفیت زندگی آنان بهبود می یابد که خود انگیزه ای برای ادامه رفتارهای مناسب می شود. به طوری که دادن آگاهی و اطلاعات مناسب منجر به ایجاد توانمندی و مسئولیت پذیری و آن هم موجب اثر بخشی عملکرد افراد خواهد شد [۴]. با توجه به اهمیت محیط زیست و لزوم حفظ و نگهداری از آن برای ادامه حیات در حال حاضر و همچنین نسل های بعد، بایستی این موضوع در سیاست گذاری های کلان، نهادهای اجرایی و آموزشی کشور قرار بگیرد [۵-۶]. در نظام نوین جهانی، ما در عصر رسانه ها زندگی می کنیم، عصری که در آن رسانه های گروهی

به بررسی نقش فرهنگ سازی و جلب مشارکت اجتماعی، آموزش های زیست محیطی و نقش انواع رسانه ها پرداخته است.

۳- فرهنگ سازی و جلب مشارکت اجتماعی

طرح های مدیریتی به صورت جامع شامل سازمان دهی فعالیت های خانوار، گروه های داوطلب، سازمان های غیر دولتی، بخش خصوصی، تعاونی و بخش دولتی می باشد [۱]. شرط لازم موفقیت پروژه های آموزشی و فرهنگ سازی، مشارکت اجتماعی است. عواملی می توانند تداوم بقای مشارکت اجتماعی را ارتقا بخشند که شامل راهبردهای ارتباطی، حمایت مقامات، آموزش بانوان، استفاده از نقش زنان در فرهنگسازی حفظ منابع آب در خانواده ها، حمایت و قدردانی مقامات محلی از مشارکت های مردمی، استفاده از سازمان های غیر دولتی میانجی بین اجتماع و سهامداران حفاظت از محیط زیست، کاهش کشمکش مشروعیت سازمان های مبتنی بر اجتماعات محلی با مقامات محلی، حمایت های تکمیلی پس از اتمام پروژه های جهت بالا بردن آگاهی مردم، نمونه حمایت های تکمیلی کمک های مالی، فنی، آموزش، حل مناقشات، آموزش زیست محیطی، و نظارت بر پروژه های اجرا شده می باشد [۱]. راهبردهای ارتباطی، می تواند درک وسیع و همه جانبه موضوع ها و مسائل مربوط به حفظ منابع آب را در میان شهروندان به وجود آورد و همچنین مراکز خصوصی خدماتی را در برابر مردم مسئول تر سازد. فعالیت های اطلاع رسانی که راهبردهای ارتباطی بوده و به منظور ترغیب افراد جامعه به سوی مشارکت صورت می گیرند، از ضرورت های بسیار مهم است [۱]. سازمان های غیر دولتی می توانند به عنوان میانجی بین اجتماع و دیگر سهامداران عمل می کنند و با جلب توجه همگان به سوی محدودیت ها و مناقشات، نقش

حیاتی در تداوم فعالیت های سازمان های مبتنی بر اجتماعات محلی را ایفا نمایند. این سازمان های واسطه همچنین می توانند کانالی را برای بحث و مذاکره بین اجتماع و سهامداران ایجاد کنند، بنابراین واسطه گر خوب می تواند در حل مناقشات نقش اساسی داشته باشد [۱]. یکی از نکات مهم در ظرفیت سازی، جلب مشارکت های مردمی می باشد. جهت جلب و ترغیب مردم می توان از راهکاهای زیر بیان شده است [۱]:

- ارائه طرح های استحصال آب و حفظ محیط زیست
- تهیه کتابچه در خصوص اهمیت منابع آب و محیط زیست
- نصب اطلاعیه در مکان های پر تردد
- تهیه پوستر و ماکت در خصوص حفظ آب
- مراجعه به مدارس، کودکانستان ها و هماهنگی با مدیران مدارس جهت آموزش و تبلیغ و آگاه سازی آن ها با مسائل آب و محیط زیست و تبلیغ در بین دانش آموزان از راه برگزاری کارگاهها و مسابقات مختلف و
- تشکیل گروه های دانش آموزی و مردمی و ارائه کارت به آن ها به عنوان حافظان آب
- مراجعه به مساجد مختلف و هماهنگی با ائمه جماعت منطقه جهت آموزش و تبلیغ و آگاه سازی آن ها با مسائل و جنبه های منابع آبی و تبلیغ در بین اهالی منطقه از راه سخنرانی، مسابقات مختلف و ... تشکیل گروه های داوطلبانه مردمی و ارائه کارت به آن ها به عنوان پیک های منطقه.

۴- آموزش های آب و محیط زیست

هدف آموزش آب و محیط زیست، در الویت اول، پرورش افرادی فعال و آگاه نسبت به اهمیت آب و مسئولیتشان در حفاظت از آن است. برای نیل به این هدف، آموزش باید شناخت افراد را نسبت به واکنش های متقابل نسبت به جنبه های فیزیکی، بیولوژیکی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی آب و محیط زیست و وابستگی و ارتباط های پیچیده میان توسعه اجتماعی - اقتصادی و بهبود محیط زیست افزایش دهد [۷]. آموزش آب و محیط زیست فعالیت های اعم از تصمیم گیری و خود القایی قوانین رفتارهای مرتبط با کیفیت محیط زیست را شامل می شود [۴]. در آموزش امکان فراهم آمدن شناخت آب و محیط زیست علل تخریب آن به همراه علت لزوم حفاظت از آن بیان می شود. به طوری که همگان ارتباط صحیح و استفاده صحیح از آن همت گمارند [۴]. کشور ما نیاز به تلاش زیادی در زمینه آموزش آب و محیط زیست و ایجاد نگرش مثبت زیست محیطی در شهروندان دارد و این مهم نیاز به همکاری و مشارکت و عزم ملی دارد [۲]. از آنجایی که بسیاری از تهدیدات زیست محیطی، تخریب منابع و آلوده سازی محیط نتیجه فعالیت های انسانی است. تردیدی نیست که با آموزش های مستمر و هدف دار اقشار مختلف جامعه به طوری که کلیه آحاد انسانی به مفاهیم عمده زیست محیطی آشنا شوند، می توان به داشتن جامعه ای با وجدان زیست محیطی و آینده ای توأم با سرسبزی، سلامتی و استقلال و توسعه امنیت زیست محیطی پایدار رای میهن اسلامی امیدوار بود [۱۱]

برنامه آموزش آب و زیست محیطی شامل افزایش سطح آگاهی ها و تفهیم آموزش زیست محیطی به عموم اقشار جامعه از طریق آموزش مؤثر در طول دوران زندگی و

- تبلیغ و تشویق و ایجاد انگیزه از طریق برنامه های تلویزیونی و رادیویی و نشریات و مجلات مختلف در مورد طرح مورد نظر
- کسب نظرات و پیشنهادات مردم در طرح های توسعه ای و حفاظتی و حمایتی محیط زیست
- ترتیب دادن سمینار، برنامه و جشن در مکان های عمومی در مورد این طرح ها و ارائه فرم های عضویت و گرایش دادن مخاطبین به سوی همکاری با طرح و ارائه تقدیرنامه به افراد فعال در این زمینه
- تهیه فیلم و اسلاید در رابطه با حفظ منابع آب و استفاده از آن ها در طرح های آموزشی
- اجرای نمایش های عروسکی، شعر و سرود برای مقطع سنی پایین در جهت آموزش حفظ منابع آب
- تهیه و پخش تیزر تلویزیونی در خصوص حفظ آب
- ساخت فیلم آموزشی و توزیع بین مدارس و مراکز آموزشی
- برپایی نمایشگاه دستاورد ها در زمینه آب
- همکاری با گروه های غیر دولتی و کانون بازنشستگان به منظور اطلاع رسانی به شهروندان
- تشریح آمادگی اجتماعی و مشارکت در فعالیت های حفظ آب و محیط زیست

- شرکت در برنامه های همگانی محیط زیستی مانند پاکسازی رودخانه ها و سواحل در برنامه های اردوهای یک روزه

- برگزاری مسابقات مختلف با موضوعات منابع آب در سطح آموزش و پرورش شهرستان ها حتی در سطح کشور

- آموزش مباحث زیست محیطی به بانوان

۵- نقش رسانه در آموزش منابع آب و محیط زیست

وظایف اجتماعی و سایل ارتباط جمعی ویژگی اصلی رسانه ها فراگیر بودن آن هاست. بر خلاف مدرسه و دیگر ارگان حیات انسانی، رسانه ها امری فراگیر هستند. آن های می توانند یک کلاس بی دیوار با میلیاردها مستمع تشکیل دهد. رسانه ها وظیفه حفاظت از محیط را به عهده دارند و باید وابستگی کلی را بین اجزاء جامعه به نیازهای محیطی ایجاد کند [۷] در سال های اخیر نیاز رابطه بین رسانه و محیط زیست بسیار محسوس گردیده است. در این دوران آشفته رسانه ها ابزار مناسبی برای شکستن سکوتی که در برابر مشکلات زیست محیطی وجود دارد هستند و نقش مهمی در شکل دادن آن ایفا می کند و به عنوان یک مکمل قوی برای آموزش محیط زیست هستند. که می بایست اطلاعات و نظرات و راه حل های موجود محیط زیست را به افراد جامعه انتقال دهند. امروزه فعالیت های زیست محیطی سازمان ها و انجمن های مردم نهاد در حال حرکت به سوی استفاده از رسانه های قدرتمند برای بالا بردن آگاهی، درک عمومی و تغییر در نگرش مسائل زیست محیطی هست [۷].

اهمیت کاربرد رسانه از منظر زیر قابل بررسی است [۳]:

- شکل دهی تجارب یادگیری دست اول یا نزدیک به آن

افزایش مشارکت افراد تأثیر گذار و تأثیرپذیر در تصمیم گیری های محیطی ست می باشد. گروه های هدف شامل مدارس، دانشگاه ها، رهبران مذهبی، صاحبان مشاغل، صنایع، کشاورزان، عموم مردم و سازمان های غیر دولتی دوستدار محیط زیست می باشد. [۲] باید با استفاده از تکنولوژی و استفاده از تجارب کشورهای موفق در این زمینه، وارد عرصه شده همانطور که نتیجه تحقیقات نشان داد، در هر سن و پایه تحصیلی باید از روش مناسب و خاص خود بهره گرفت اما شاید نکته مشترک آموزش و ایجاد نگرش مثبت زیست محیطی در تمام رده های سنی استفاده از روش فعال می باشد و با روش های آموزشی سنتی مانند سخنرانی نمی توان به هدف برسیم [۲]. همچنین در ایجاد نگرش مثبت که منتهی به ارتقای فرهنگ زیست محیطی می شود نباید از نقش و تأثیر بلامنازع معلمان غافل ماند و در این راستا در جهت پیشرفت شغلی و افزایش دانش آنان در زمینه ی مفاهیم علمی زیست محیطی و آموزش نحوه کاربرد روش های آموزشی جدید به جلو و مرتب و در حسن خدمت دوره هایی تدارک دیده شود [۲].

موارد زیر می تواند در آموزش های آب و محیط زیست موثر باشد

- آموزش کشاورزان در حفظ آب و محیط زیست

- آموزش روحانیون و ائمه جمعه و جماعت در زمینه حفظ منابع آب

- تدوین یک کتاب آموزشی، جهت آموزش حفظ منابع آب و استحصال باران برای کلیه مقاطع تحصیلی در مدارس مخصوص مقطع ابتدایی

- فراهم کردن بازدیدهای علمی از باغ ها و بوستان ها و پارک های طبیعی، تالاب ها و سد ها و ...

-ایجاد انگیزه یادگیری و کمک به تداوم آن

-صرفه جویی در زمان آموزش

-ارتباط آسان تر و تفهیم بهتر

-شکل دهی یادگیری سریع تر، عمیق تر و پایدارتر

-شکل دهی تجارب یادگیری ناممکن

۵-۱- رسانه های شنیداری

رسانه های شنیداری، رادیو، نوار شنیداری (حلقه ای)، کاست، سی دی، صفحه، رادیو، تلفن و کارت شنیداری. امروزه کمتر کسی است که به نقش رادیو در شکل دهی به افکار عمومی و تقابل رسانه ای میان کشورها و جمعیت های سیاسی واقف نباشند. برخی صاحب نظران تا آنجا پیش رفته اند که یکی از دلایل فروپاشی بلوک شرق و شوروی سابق را فعالیت رادیو آزادی دانسته اند [۳].

۵-۲- رسانه های دیداری

رسانه های دیداری: تلویزیون، ماهواره، انواع تصاویر، کتاب ها، مجله ها، راهنماهای مطالعه، نمودارها، نقشه ها، پوسترها، کاریکاتورها، روزنامه ها، سینما و فیلم، اینترنت [۳]. تلویزیون یکی از ابزار ارتباط توده ای است؛ که از طریق امواج رادیویی بسیار کوتاه، امکان انتقال صوت و تصویر را به طور همزمان فراهم آورده و در کنار دستگاه های تکرار کننده و تقویت کننده، ارسال صدا و تصویر را به نقاط دور، ممکن می سازد [۵]. با وجود اینکه در چند سال اخیر بیشتر به این موضوع پرداخته شده اما عملکرد رسانه ملی در این خصوص به نحو مطلوب نبوده است [۵]، به طوری که با وجود تأثیر گذار بودن رسانه قدرتمندی چون تلویزیون، اما به دلیل پایین بودن میزان برنامه های زیست محیطی تلویزیون و یا بهتر است بگوییم نپرداختن به مسئله

محیط زیست در برنامه های سیما این تأثیر گذاری در مورد محیط زیست بسیار ضعیف عمل کرده است [۱۲] و با وجود کارهای زیادی که در بحث آب و محیط زیست در این رسانه صورت گرفته است اما رسانه ملی در بحث محیط زیست و اهمیتش عقب ماندگی دارد [۱۳] همانطور که اشاره شد رسانه ملی در این زمینه علی رغم تلاشی که انجام داده، ولی به نقطه مطلب نرسیده است و با توجه به نقش و اهمیت محیط زیست سالم در توسعه و پیشرفت کشور و مشاهده وضعیت تأسف بار بهره برداری ناعادلانه و ناآگاهانه از این منابع خدادادی، لزوم بازنگری و تغییر در شیوه های استفاده و حفاظت از آن در برابر هر گونه آلودگی و استفاده بی رویه، امری ضروری است. بر حسب نتایج تحقیق، عمده ترین نقاط ضعف رسانه تلویزیونی در رابطه با حفظ محیط زیست شامل [۵]:

الف- کم بودن میزان برنامه ها.

ب- ضعیف بودن محتوای برنامه ها.

ج - عدم کیفیت برنامه های محیط زیستی تلویزیون محسوب شدند.

مهمترین نقاط قوت تلویزیون شامل [۵]:

الف- توانایی افزودن نگرش مثبت مخاطبین نسبت به حفظ محیط زیست.

ب- قدرت بالا بردن احساس میثولیت جامعه برای حفاظت از محیط زیست.

ج- توان برانگیختن اعتراض تماشاگر علیه آسیب رسانان به محیط زیست بود.

این زمینه دارند و بسیاری از نکات آموزشی را امروزه می توان در قالب رسانه های جمعی تعلیم داد. امروزه حفظ منابع طبیعی و محیط زیست با توجه به اهمیت راهبردی آن در زندگی بشر به یکی از الویت های دولت ها مبدل گشته است که برای رسیدن به این مقصود بایستی با کمک ارگان های دیگر به فرهنگ سازی و آموزش برای این امر مهم پرداخت در این تحقیق به بررسی نقش رسانه، آموزش و ظرفیت سازی در مدیریت منابع آب و حفظ محیط زیست پرداخته شد. جهت جلب و ترغیب مردم راهکارهای چون نصب اطلاعیه در مکان های پر تردد، تهیه پوستر و ماکت، تشکیل گروه های دانش آموزی و مردمی، تهیه فیلم و اسلاید، اجرای نمایش های عروسکی و پخش تیزر تلویزیونی در خصوص حفظ آب بیان شده است. در زمینه آموزش، آموزش کشاورزان، روحانیون و ائمه جمعه و جماعت، تدوین یک کتاب آموزشی، جهت آموزش برای کلیه مقاطع تحصیلی در مدارس مخصوص مقطع ابتدایی، فراهم کردن بازدیدهای علمی، شرکت در برنامه های همگانی، برگزاری مسابقات مختلف، آموزش مباحث زیست محیطی به بانوان به عنوان راه کاری اساسی بیان شده است. یشنهادهای ارائه شده به رسانه ملی به شرح بستر سازی برای ترویج اخلاق زیست محیطی اسلامی، آموزش خانواده ها در استفاده درست و حفاظت از طبیعت خدادادی، اختصاص یک بخش خبری به اخبار محیط زیستی، توجه هر چه بیشتر رسانه ملی به پوشش خبری مربوط به محیط زیست و تشکیل کار گروه ویژه محیط زیست در رادیو و تلویزیون بیان شد.

از این رو پیشنهادهایی برای سیاست گذاری سازمان در این خصوص ارائه شده است [۵]:

الف) در اولویت قرار دادن موضوع آب در تدویم برنامه سازی

ب) اطلاع رسانی درست و به موقع و پیش گیری از حوادث ناگوار بحران محیط زیست.

ج) بستر سازی برای ترویج اخلاق زیست محیطی اسلامی.

د) آموزش خانواده ها در استفاده درست و حفاظت از طبیعت خدادادی

ه) اختصاص یک بخش خبری به اخبار محیط زیستی

و) توجه هر چه بیشتر رسانه ملی به پوشش خبری نمایشگاه بین المللی محیط زیست

ز) پخش برنامه ها و مستند و پویا نمایی های مربوط به محیط زیست در همه شبکه های رادیویی و تلویزیونی

ح) برجسته کردن و معرفی مواهب طبیعی و زیست محیطی کشور

ط) دخالت دادن مردم و سازمان های غیر دولتی در مباحث زیست محیطی

ی) تشکیل کار گروه ویژه محیط زیست در رادیو و تلویزیون

ک) تقدیر از خادمان محیط زیست.

۶- نتیجه گیری

آموزش و رسانه های جمعی دورکن اساسی در فرهنگ سازی و حفاظت از محیط زیست هستند و نقش بارزی در

[9] رفیع پور ف، وسایل ارتباط جمعی و تغییر ارزش های

اجتماعی: تهران: نشر کتاب فرا، ۱۳۷۸.

مراجع:

[10] حریری اکبری م، مدیریت توسعه، تهران: نشر قطره، ۱۳۷۸.

[11] Heydari O, Environmental Education – Security for Survive, Jam Newspaper.3, 2001.

[12] بینایی باشی م، نقش برنامه های زیست محیطی تلویزیون در

آگاه سازی و مشارکت دهی شهروندان تهرانی در حفظ محیط

زیست، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد

تهران مرکزی-دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، ۱۳۹۱.

[13] Corner j and jermy H (ed), communication studies, UK: routledg, 1993.

[14] FOTE R, Tesema media and environmental awareness: A geographical study in kembata tembaro zone, southern ethiopia, submitted in accordance with the requirements for the degree of Masters of arts university of south Africa, 2012.

[1] ملازاده ن، روش های جلب مشارکت مردم و بخش

خصوصی در آموزش زیست محیطی و ارائه راهکارهای ظرفیت

سازی، The 5th National Conference & Exhibition on

Environmental Engineering، تهران، ۱۳۹۰.

[2] طاهری ا، شبیری س م، تأثیر رسانه ها در آموزش محیط

زیست، سومین کنفرانس روانشناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی

با رویکرد بین المللی، مشهد، شهریور ۱۳۹۵.

[3] رادنیاز، بررسی رسانه های هنری چون هنر فرش بافی در

ارتقای دانش بهداشت و حفظ محیط زیست، کنفرانس ملی

مهندسی و مدیریت محیط زیست، شهریور ۱۳۹۴.

[4] شبیری س م، اصلانی م، بررسی اثر بخشی آموزش از طریق

رسانه های ارتباط جمعی دیداری (فیلم) در ارتقاء دانش زیستی

محیطی دانشجویان با رویکرد توسعه پایدار.

[5] کوچکی ح، نقش رسانه ملی تلویزیون در امنیت محیط

زیست و توسعه پایدار.

[6] سرادی پور ع، کاکه دی ح، حاجی صالحی ع، نقش رسانه

های جمعی در ارتقاء آگاهی های زیست محیطی با تأکید بر

توسعه پایدار در میان مردم روستا، همایش ملی پژوهش های

محیط زیست ایران، همدان آبان ۱۳۹۲.

[7] چهر آذری، چهر آذر ف، بررسی نقش رسانه های جمعی در

آموزش محیط زیست، هشتمین همایش ملی و نمایشگاه تخصصی

مهندسی محیط زیست

[8] اصلانی ا، لاریجان ج، صادقی م، نائینی ع، استفاده از آموزش

الکترونیک برای ظرفیت سازی در حوزه مدیریت بحران

(خشکسالی و زلزله) با استفاده از فناوری فضایی، ششمین کنفرانس

بین المللی مدیریت جامع بحران، 1394.

Investigating the Role of Media, Education and Capacity Building in Water Resources Management and Environmental Conservation

Majid Riahi Samani¹

¹riahysamani@iaukhsh.ac.ir

Abstract

In this research, the role of media, training and capacity building in water resources management and environmental protection is studied. In order to capacity building and education in preserving water resources, we examine the role of culture and social participation, environmental education and media types. Culturalization and social participation are necessary conditions for the success of all educational programs. Water and environmental education should cover a wide range of people and provide a special education for every walk of life in accordance with their conditions. The importance of the media is also studied with regard to its high impact, time saving, faster and more sustainable education. Auditory and visual media and their views on education and environmental protection have been reviewed and some solutions are proposed.

Keywords

Education, Media, Culturalization, Water, Environment